

ligeartede Dele, at Forslagsstillerne have tilladt sig at fremkomme med nærværende Uendningsforslag, for derved at opnaae mere Lighed i Statsbyrderne, og det er vort Haab, at den samme Grundanskuelse med Hensyn til Lighed og Ret vil gjøre sig gjældende hos Thingets ærede Medlemmer, saa at vort Forslag paa Grund deraf vil vinde Bisald og finde Understøttelse. Men foruden denne Betragtning, at vort Forslag saaledes efter vor Formening bæres af den Retfærdighedsfølelse, der gaaer igennem Lovgivningen, at man saavidt muligt maa lade Byrderne være lige for alle Statens Indvaanere, har tillige en anden Bevæggrund tilskyndet os at fremkomme med nærværende Forslag. Det er overflødigt her at udtale, hvad jo Alle erkjende, at det for enhver Statsborger er en hellig Pligt at værne om Fædrelandet, naar det er i Fare; men jeg kan ikke undlade at minde det ærede Thing om, at alle Udgifterne til Statens Forsvarsvæsen efter deres Natur ingenlunde ere eller bør være den enkelte Mand's eller Communes Sag, men den hele Stats Sag, eller med andre Ord en Statsbyrde, og ligesom denne Erkjendelse er almindelig i hele Landet, saavel i som udenfor Rigsdagen, saa er det jo ogsaa bitterligt, at den nærværende Regjering ved flere Foranstaltninger stræber derhen, at regulere, saavidt muligt, alle de herhenhørende Udgifter med dette Maal for Øie. Jeg skal blot tillade mig at erindre det høitærede Thing om, hvor ofte det i denne Sal var udtalt af de nærværende Ministre, at Naturalindquarteringen snarest muligt vilde ophøre at være en Communalsag, og at den bør overgaae til en Statsbyrde, og der kan vistnok neppe være nogen Tvivl om, at det Samme vil skee, hvad de militære Heste angaaer, naar det Tidspunkt indtræder, at Armeens Omorganisation finder Sted; men denne Overgang vil betydeligt vanskeliggjøres, dersom nærværende Udfast til Lov om de militære Hestes Udredning usforandret vinder Lovskraft. Der vil da i sin Tid opstaae samme Spørgsmaal, som igaar i denne Sal har fremfaldt saamegen uhyggelig Strid, det Spørgsmaal nemlig, hvem der har Eiendomsret over Districtshestene. Staten synes vel med Rette at kunne tilegne sig denne, eftersom den efter Lov-

udfastet ombeler Hestene til vedkommende Districter, men, forsaavidt Districterne i Mellemtiden bekoste og stille nye Heste, synes Eiendomsretten at være paa Districternes Side. For at undgaae sliige uhyggelige Stridigheder i Fremtiden og al Misnoie i denne Sag, naar det Tidspunkt indtræder, at Staten overtager og bestrider alle Udgifter til Landets Forsvarsvæsen, saafremt Staten i dette Dieblif efter vort Forslag selv overtager Udredningspligten med Hensyn til de militære Heste, og blot indskrænker sig til at paalægge Hartfornsbrugere indtil videre mod Bederlag at besørge Underholdningen. Denne Ordning af Sagen, der i sig selv er simpel og naturlig, vil heller ingenlunde forarsage Statskassen nogen Udgift, thi det er jo bekendt, at Militæretaten, naar Freden indtræder, har Overflødighed af Heste til Dmdeling i vedkommende Districter. Denne Fremgangsmaade har tillige det for sig, at der da indtræder større Lighed med Hensyn til denne Hartfornsbyrde og Naturalindquarteringsbyrden i Kjøbstæderne; begge blive da et Slags Udredningsbyrder, der for en Deel vederlægges af Staten, men ogsaa for en Deel bæres af Communerne. En anden Omstændighed, som ogsaa taler for vort Forslag, er den, at, saafremt det høitærede Thing maatte skænke det sit Bisald, da vil i Fremtiden alle de Drillerier, Chicanerier og Ubehageligheder, som efter Vedkommendes eget Udsagn i Fortiden have været forbundne med at stille Nationalheste, kunne undgaaes. Jeg skal overlade det til den ærede Ordfører og andre af Thingets Medlemmer, det selv ere Hesteudredere, at afgive Bidnesbyrd herom. Jeg skal slutte mine Bemærkninger med den Tilføining, at det er Forslagsstillernes Haab, at vort Forslag, der gaaer ud paa at indskrænke Udredningspligten til Underholdning alene, er af en saadan Bessaffenhed, at det ved sin Simpelt, Naturlighed og Retfærdighed, bedre end mine Ord, taler for sig og vil fremkalde Understøttelse hos Thinget. Jeg skal blot endnu tilføie, at det ærede Udvalg og den høitagtede Krigsminister allerede under Sagens første Behandling ere komne vort Forslag imøde, det ærede Udvalg ved at anbefale Ideens Realisation, forsaavidt de øvrige 1728 Heste an-